

En ny kameraövervakningslag

Till justitieutskottet

Justitieutskottet beslutade den 16 april 2013 att ge konstitutionsutskottet tillfälle att yttra sig över proposition 2012/13:115 En ny kameraövervakningslag och fyra följdmotioner samt tolv motioner från den allmänna motionstiden 2011 respektive 2012, i de delar som berör konstitutionsutskottets beredningsområde.

Konstitutionsutskottet behandlar i sitt yttrande frågor om skyddet för den personliga integriteten och sekretesskyddet samt motionsyrkanden i dessa delar. Vidare överlämnas motionerna 2012/13:K299 och 2012/13:K354 från den allmänna motionstiden 2012 – under förutsättning att justitieutskottet ger sitt medgivande – till justitieutskottet.

I ärendet finns en avvikande mening (S).

Utskottets överväganden

Propositionen

I propositionen föreslås en ny kameraövervakningslag som ersätter lagen (1998:150) om allmän kameraövervakning och vissa bestämmelser i personuppgiftslagen (1998:204). Syftet med förslagen är att modernisera regleringen av kameraövervakning på ett sätt som säkerställer balansen mellan intresset av att använda kameraövervakning för berättigade ändamål och intresset av att skydda enskildas integritet.

Precis som enligt den gällande regleringen föreslås att utgångspunkten ska vara att det ska krävas tillstånd vid övervakning av platser dit allmänheten har tillträde, t.ex. gator och torg. Tillstånd ska ges om övervakningsintresset väger tyngre än integritetsintresset. En nyhet är att det uttryckligen anges att vikt ska fästas vid om ändamålet med övervakningen är att avslöja eller utreda brott samt om teknik som främjar skyddet av enskildas personliga integritet ska användas. Större utrymme skapas för kameraövervakning utan krav på tillstånd, bl.a. i butiker, tunnelbanan och parkeringsshus.

För övervakning där allmänheten inte har tillträde ska det inte heller i fortsättningen krävas tillstånd. I den nya lagen tydliggörs när sådan kameraövervakning får ske. För rent privat övervakning, t.ex. i hemmet, ska den nya lagen inte gälla.

Integritetsskyddet förstärks genom en skadeståndsbestämmelse som ger enskilda rätt till ersättning för skada och kränkning vid överträdelser av lagen. I samma syfte förstärks sekretesskyddet och kraven på säkerhet för inspelat material. Datainspektionen får en central tillsynsroll i syfte att göra länsstyrelsernas praxis mer enhetlig.

Lagförslagen föreslås träda i kraft den 1 juli 2013.

Motionerna

I följd- och kommittémotion 2012/13:Ju22 menar Morgan Johansson m.fl. (S) att regeringens ambition att öka kameraövervakningen av platser dit allmänheten har tillträde i stort är beroende av om integritetsvänlig teknik kan användas och länsstyrelsernas bedömningar i denna del. Enligt motionärerna är det osäkert om möjligheterna att använda kameraövervakning på sådana platser kommer att öka, och de efterlyser därför i denna del bättre förutsättningar för kameraövervakning av platser dit allmänheten har tillträde (yrkande 1). När det gäller vissa specifika platser dit allmänheten har tillträde menar motionärerna att kameraövervakning bör underlättas i större utsträckning än vad som följer av regeringens förslag. Det handlar om kameror som används för övervakning av vilt och vid jakt på bl.a.

vildsvin (s.k. åtelkameror). Enligt motionärerna ska sådana kameror endast fånga ett begränsat område. Vidare anför motionärerna att kameraövervakning behöver underlättas när det gäller skogs- och lantbruksverksamhet i högre utsträckning. I denna del framhåller motionärerna att maskiner, fordon och diesel ofta ställs kvar ute i skog och mark för att verksamheten ska kunna bedrivas på ett effektivt sätt, att det rör sig om mycket stöldbegärlig egendom, att stölder förekommer frekvent, att denna brottslighet ofta bedrivs i organiserad form och att kameraövervakning skulle kunna både förebygga brott och underlätta att utreda och bekämpa brott. Regeringen bör återkomma med förslag som tillgodoser båda dessa situationer (yrkandena 3 och 4). När det gäller platser dit allmänheten inte har tillträde anför motionärerna bl.a. att huvudregeln bör vara att en anmälan ska ske även vid kameraövervakning av dessa platser och att undantag skulle kunna göras vid övervakning av produktionsprocesser eller liknande där det är uppenbart att det handlar om teknisk övervakning (yrkande 2). Slutligen framhåller motionärerna att skyddsnivån för arbetstagare måste höjas när det gäller kameraövervakning av platser dit allmänheten inte har tillträde. Förslaget om samtycke från arbetstagaren bör enligt motionärerna ersättas med en partsmodell. Regeringen bör återkomma med ett förslag som motsvarar den modell som gäller vid kameraövervakning i butik (yrkande 5).

Maria Ferm m.fl. (MP) begär i följd- och kommittémotion 2012/13:Ju24 ett tillkännagivande till regeringen om krav på tillstånd till kameraövervakning av butiker, alla allmänna transportmedel och hållplatser samt parkeringshus (yrkande 1). I de fall det anses tillräckligt med en anmälningsskyldighet måste det enligt motionärerna finnas väl avvägda kompensatoriska åtgärder. I förslaget finns dock inte några sådana åtgärder utöver de som följer av Datainspektionens utökade tillsynsansvar. Motionärerna anför vidare att de skäl regeringen redovisar för att tillstånd inte ska krävas – människor känner sig utsatta på de angivna platserna, kan förvänta sig att bli övervakade och de som övervakas är också de som skyddas – är argument för en övervakning som sådan och inte argument för undantag från tillståndsplikten.

Richard Jomshof och Kent Ekeroth (båda SD) begär i följdmotion 2012/13:Ju23 att regeringen ska återkomma med ett förslag som gör det lättare att få tillstånd för kameraövervakning av platser dit allmänheten har tillträde (yrkande 1) och att övervakning strax utanför entréer till butiker och företag ska få ske efter anmälan (yrkande 2).

I följd- och kommittémotion 2012/13:Ju21 av Lena Olsson m.fl. (V) anför bl.a. att förslaget om att Försvarsmakten i vissa fall ska undantas från kravet på tillstånd till kameraövervakning bör avgränsas och konkretiseras på liknande sätt som övriga undantag från tillståndsplikten, exempelvis genom att det anges att kameraövervakning får ske utan tillstånd eller upplysning för att upprätthålla säkerhet vid användande av skarp ammunition. Enligt motionärerna bör riksdagen avslå regeringens förslag till författ-

ningstext i denna del (yrkande 1) och ge regeringen i uppdrag att återkomma med en konkretisering av undantaget från tillståndsplikten i militärt syfte (yrkande 2). Motionärerna anför vidare att det även fortsättningsvis bör vara tillåtet att efter anmälan i realtid kameraövervaka butiker med undantag för områden som omklädningsrum och toaletutrymmen. För att spela in bilder i butiker bör det dock enligt motionärerna krävas tillstånd, och regeringen bör återkomma med ett sådant förslag (yrkande 3). Motionärerna anför vidare att förslaget att polisen i särskilda fall ska få använda övervakningskamera i en månad utan tillstånd och ytterligare tid till dess att ansökan har prövats av länsstyrelsen är för långtgående och kan komma att missbrukas. Enligt motionärerna bör polisen bli skyldig att ansöka om tillstånd i dessa fall senast inom sju dagar, och regeringens förslag i denna del bör således ändras i enlighet med detta (yrkande 4).

En översyn av lagen om allmän kameraövervakning efterlyses i flera motioner från den allmänna motionstiden 2011 respektive 2012. Roger Haddad (FP) begär i motion 2011/12:Ju209 att det i brottsförebyggande syfte ska bli lättare att få tillstånd för kameraövervakning av platser dit allmänheten har tillträde och i skolor. Även i motion 2011/12:Ju264 av Jonas Jacobsson Gjörtler (M) yrkande 1, motion 2011/12:Ju405 av Thomas Finnborg m.fl. (M) och kommittémotion 2012/13:Ju373 av Morgan Johansson m.fl. (S) yrkande 8 efterlyses ökade möjligheter till kameraövervakning av platser dit allmänheten har tillträde. Detsamma begärs av Kent Ekeroth (SD) i motion 2012/13:Ju217. Motionärerna anför bl.a. att det är angeläget att utöka möjligheterna till kameraövervakning av vissa utsatta områden och att en sådan övervakning kan skapa tryggare miljöer. Fredrik Schulte (M) efterlyser i motionerna 2011/12:Ju376 och 2012/13:Ju349 en övergripande övervakningslag. Enligt motionären bör en sådan lag tydligt skydda den personliga integriteten och underlätta sådan kameraövervakning som sker i brottsförebyggande syfte. I kommittémotion 2011/12:Ju359 efterlyser Morgan Johansson m.fl. (S) yrkande 70 en effektiv kameraövervakning vid idrottsarenor.

I motionerna 2011/12:Ju211 och 2012/13:Ju309 av Kent Ekeroth och Richard Jomshof (båda SD) yrkas att tillstånd till kameraövervakning ska ges när kommunala eller statliga skolor ansöker om sådana tillstånd. Enligt motionärerna bör dock tillstånd inte beviljas när synnerliga skäl föreligger. Som exempel nämns kameraövervakning av toaletter.

Anders Åkesson (C) efterlyser i motion 2011/12:Ju280 en lagändring när det gäller krav på tillstånd vid användning av åtelkameror. Detsamma yrkas i motion 2012/13:Ju304 av Anders Åkesson och Roger Tiefensee (båda C). Motionärerna anför att risken för intrång i den personliga integriteten vid användningen av åtelkameror är försumbar och att kravet på tillstånd för kameraövervakning i dessa fall i onödan försvårar en effektiv vildsvinsförvaltning.

Rune Wikström (M) efterlyser i motion 2012/13:K299 inskränkningar när det gäller användningen av kameraövervakning. Enligt motionären medför kameraövervakning alltid ett stort intrång i den personliga integriteten, och den nuvarande utvecklingen där allt fler yrkesverksamma övervakas måste vägas mot bl.a. intrång i den personliga integriteten.

Lars Isovaara och Kent Ekeröth (båda SD) yrkar i motion 2012/13:K354 att det vid misstanke om grova brott ska finnas en möjlighet för polis och åklagare att fullt ut använda sig av omaskade bilder från fartkameror.

Europakonventionen och regeringsformen

Enligt artikel 8 i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen), som Sverige har tillträtt, har var och en rätt till respekt för sitt privat- och familjeliv, sitt hem och sin korrespondens. En inskränkning i dessa rättigheter får bara genomföras med stöd av lag och om det är nödvändigt med hänsyn till statens säkerhet, den allmänna säkerheten, landets ekonomiska välstånd eller till förebyggande av oordning eller brott eller till skydd för hälsa eller moral eller för andra personers fri- och rättigheter.

Kravet på lagstöd innebär bl.a. att den nationella rättighetsinskränkande författningen måste uppfylla vissa minimikrav i fråga om kvalitet och tydlighet. Reglerna ska vara tillräckligt tydliga för att tillämpningen ska vara förutsebar. Kravet att ett ingripande ska vara nödvändigt innebär att det ska föreligga ett angeläget samhälleligt behov av åtgärden i fråga. I det ligger bl.a. en begränsning som innebär att åtgärden inte får gå längre än vad som är nödvändigt med beaktande av proportionalitetsprincipen, dvs. begränsningen ska stå i rimlig relation till det intresse åtgärden är avsedd att tillgodose. Vid denna avvägning har staterna ett visst handlingsutrymme att inom rimliga gränser avgöra vilka åtgärder som kan anses nödvändiga för att tillgodose det eftersträvade ändamålet.

Grundläggande bestämmelser till skydd för den personliga integriteten finns i regeringsformen. Av 1 kap. 2 § regeringsformen framgår bl.a. att den offentliga makten ska utövas med respekt för den enskilda människans frihet och att det allmänna ska värna den enskildes privatliv och familjeliv. Enligt 2 kap. 6 § andra stycket regeringsformen är var och en gentemot det allmänna skyddad mot betydande intrång i den personliga integriteten, om det sker utan samtycke och innebär övervakning eller kartläggning av den enskildes personliga förhållanden.

Utskottets ställningstagande

Konstitutionsutskottet vill inledningsvis understryka att kameraövervakning i sig utgör ett intrång i enskilda människors personliga integritet. För att sådan övervakning ska kunna godtas måste det föreligga ett så starkt behov av övervakningen att det är proportionerligt i förhållande till intrånget i integritetsskyddet. Bestämmelser om kameraövervakning måste dessutom ha en så tydlig utformning att risken för en extensiv tillämpning eller för missbruk minimeras.

Förslaget innebär att bestämmelserna i lagen om allmän kameraövervakning och tillämpliga bestämmelser i personuppgiftslagen förs samman i en ny lag om kameraövervakning. Härigenom bör enligt utskottets mening lagstiftningen bli tydligare och mer förutsebar.

Ett huvudsyfte med den nya lagen om kameraövervakning ska alltså vara att skydda enskilda från integritetskränkande kontroll och insyn. Samtidigt är det viktigt att kameraövervakning kan användas för att skapa en tryggare miljö när det finns ett angeläget samhällsintresse av övervakning, t.ex. för att bekämpa brott eller förebygga olyckor. Det sagda innebär att när det samhälleliga behovet av övervakning väger tyngre än integritetsintresset får den enskilde acceptera det intrång i integriteten som övervakningen innebär.

Den föreslagna lagen om kameraövervakning bör enligt utskottet ge uttryck för en lämplig balans mellan nyttan med kameraövervakning och skyddet av den personliga integriteten. Det övergripande syftet med kameraövervakningslagstiftningen gäller redan i dag och bör enligt utskottets mening också, som föreslås, framgå av själva lagen. All kameraövervakning ska dessutom bedrivas lagligt, enligt god sed och med tillbörlig hänsyn till enskildas personliga integritet.

Förutom bestämmelser om kameraövervakning lämnas i propositionen förslag som ska stärka integritetsskyddet. Bland annat föreslås en skadeståndsbestämmelse och ett förstärkt sekretesskydd. För all kameraövervakning ska gälla att den som bedriver kameraövervakning inte får behandla upptaget bild- och ljudmaterial för något ändamål som är oförenligt med det för vilket materialet samlades in. Vidare föreslås att kraven på säkerhet för inspelat material ska omfatta all kameraövervakning och att det ska bildas en central tillsynsmyndighet.

All kameraövervakning utgör ett intrång i enskilda människors personliga integritet, och det är därför angeläget att på olika sätt stärka integritetsskyddet. Utskottet ser således positivt på de förslag som redovisas ovan och som har till syfte att stärka integritetsskyddet.

Enligt förslaget bör det även fortsättningsvis som huvudregel finnas en upplysningsskyldighet vid kameraövervakning. Regeringen anför att det inte finns något skäl att närmare författningsreglera hur upplysning om kameraövervakning ska ske. Däremot föreslås att upplysning ska lämnas om vem som bedriver kameraövervakning om detta inte framgår av förhållandena på platsen. Om ljud kan avlyssnas eller tas upp vid övervakningen

ska det lämnas särskild upplysning om det. Vidare föreslås att den som bedriver övervakningen vid förfrågan ska informera den övervakade om ändamålet med övervakningen.

Utskottet vill här särskilt understryka att det från integritetssynpunkt är viktigt att den som övervakas får kännedom om övervakningen. Det nämnda förslaget om upplysningsplikt får enligt utskottets mening anses väl avvägt.

I den nya lagen görs skillnad mellan kameraövervakning av platser dit allmänheten har tillträde och kameraövervakning av platser dit allmänheten inte har tillträde.

Precis som enligt den gällande regleringen föreslås att utgångspunkten ska vara att det ska krävas tillstånd vid övervakning av platser dit allmänheten har tillträde och att tillstånd ska ges om övervakningsintresset väger tyngre än den enskildes intresse av att inte bli övervakad. Vid bedömningen av intresset av allmän kameraövervakning ska alltså särskilt beaktas om övervakningen behövs för att förebygga brott, förhindra olyckor eller därmed jämförliga ändamål. Vid bedömningen av den enskildes intresse av att inte bli övervakad ska i likhet med vad som gäller i dag särskilt beaktas hur övervakningen ska utföras och vilket område som ska övervakas. Utgångspunkten bör även enligt den nya lagen vara att kameraövervakning endast ska utgöra ett komplement till andra åtgärder, särskilt brottsförebyggande åtgärder (jfr prop. 1997/98:64 s. 28 f.), och att kameraövervakning inte bör ses som ett hjälpmedel som ska användas i stället för andra säkerhetsåtgärder eller förebyggande insatser. En nyhet är att det uttryckligen anges att vikt ska fästas vid om ändamålet med övervakningen är att avslöja eller utreda brott samt om teknik som främjar skyddet av enskildas personliga integritet ska användas.

Viss kameraövervakning är i dag undantagen från kravet på tillstånd. Därtill kommer att vid kameraövervakning av vissa platser som anges i lagen är det tillåtet att sätta upp en övervakningskamera efter att endast ha gjort en anmälan. Sådan övervakning kräver således inte tillstånd. Detta bör enligt regeringen även gälla framöver. Dessutom föreslås ytterligare undantag från kravet på tillstånd. Även i dessa situationer krävs att övervakningen har visst eller vissa särskilt angivna syften. Ofta rör det sig om att förebygga eller avslöja brott. Vidare ställs vissa krav på övervakningskameran och hur den ska vara monterad. Vissa av dessa övervakningar undantas också från upplysningsplikten.

Kameraövervakning av platser dit allmänheten har tillträde utgör intrång i enskilda människors personliga integritet och förutsätter noggranna överväganden. Sådan övervakning bör vidtas med försiktighet. Ett intrång ska stå i rimlig proportion till vad som står att vinna med det. En avvägning måste alltid göras mellan intrånget i den enskildes integritet och de intressen som kameraövervakningen har till syfte att värna. Enligt utskottets mening ska utgångspunkten alltså vara att det ska krävas tillstånd för övervakning av platser dit allmänheten har tillträde. Bestämmelserna i den

nya lagen ska när det gäller tillståndsprovning ge uttryck för en lämplig balans mellan nyttan med kameraövervakningen och skyddet av den personliga integriteten. De övergripande aspekter som ska beaktas bör också, som tidigare nämnts, framgå av själva lagen. Förslagen och övervägandena i denna del är enligt utskottets mening väl avvägda. Som redovisats ovan föreslås att kameraövervakning i vissa fall ska undantas från tillståndsplikten. De närmare avvägningarna av förslagen i dessa delar i förhållande till bl.a. syftet med övervakningen och utformningen av själva övervakningen bör enligt utskottets mening göras i samband med justitieutskottets beredning av ärendet. Detsamma gäller väckta motionsyrkanden i dessa delar.

I den nya lagen ska införas en bestämmelse om att kameraövervakning av en plats dit allmänheten inte har tillträde ska vara tillåten om den övervakade samtycker till det. Det föreslås vidare att den övervakade ska ha rätt att när som helst återkalla samtycket och att ytterligare övervakning inte ska få ske om ett samtycke återkallas. Definitionen av samtycke föreslås vara densamma som i personuppgiftslagen.

Vidare föreslås att kameraövervakning av en plats dit allmänheten inte har tillträde ska få ske utan samtycke, om övervakningen behövs för att förebygga, avslöja eller utreda brott, förhindra olyckor eller andra berättigade ändamål och om intresset av övervakningen väger tyngre än den enskildes intresse av att inte bli övervakad, med särskilt beaktande av hur övervakningen ska utföras, om teknik som främjar skyddet av den enskildes personliga integritet används och vilket område som ska övervakas.

Slutligen föreslås att kameraövervakningen av en plats dit allmänheten inte har tillträde endast ska få ske för särskilda och berättigade ändamål. Den som bedriver kameraövervakning ska dokumentera ändamålet med övervakningen samt se till att övervakningen inte sker i större omfattning än vad som behövs för att tillgodose ändamålen.

Även när det gäller övervakning av platser dit allmänheten inte har tillträde bör det göras en avvägning mellan övervakningsintresset och den enskildes intresse av att inte övervakas. En reglering liknande den överviktprincip som gäller vid tillståndsprovningen bör därför gälla även i fråga om kameraövervakning av platser dit allmänheten inte har tillträde. Därutöver föreslås att det bör vara möjligt att övervaka platser dit allmänheten inte har tillträde för andra berättigade ändamål även om integritetsriskerna inte är helt försumbara. Det kan t.ex. vara fråga om övervakning som behövs för att kontrollera en produktionsprocess och där enskilda kan komma att omfattas av övervakningen mer än tillfälligtvis. En förutsättning för att sådan övervakning ska få ske bör vara att övervakningsintresset väger tyngre än integritetsintresset. Dessutom ska övervakningen ske i enlighet med förslaget krav om att övervakningen inte får vara mer omfattande än vad som krävs med hänsyn till ändamålen.

Utskottet delar bedömningen att det är angeläget att det i den nya lagen tydliggörs när kameraövervakning av platser dit allmänheten inte har tillträde får ske. Förslagen och övervägandena är enligt utskottets mening väl

avvägda. Här vill utskottet särskilt anknyta till de tidigare redovisade bestämmelserna i den nya lagen om syftet med lagen och de allmänna krav som ska ställas på all kameraövervakning. Därtill kommer bestämmelserna om upplysning om kameraövervakning.

I propositionen behandlas även frågan om det bör införas en skyldighet att anmäla kameraövervakning av platser dit allmänheten inte har tillträde till tillsynsmyndigheten. Någon sådan skyldighet finns inte i dag. En anmälningsplikt skulle enligt utskottets mening kunna underlätta Datainspektionens tillsynsarbete. Ett införande av en anmälningsplikt skulle emellertid innebära en ny administrativ pålaga för företag och myndigheter. Utskottet noterar vidare att regeringen i propositionen hänvisar till den pågående översynen av EU:s dataskyddsreglering, att det efter denna översyn sannolikt kommer att finnas behov av att på nytt se över kameraövervakningslagstiftningen och att det då kan finnas anledning att återkomma till frågan om en anmälningsplikt bör införas. Utskottet anser, i likhet med regeringen, att det i dagsläget inte har framkommit tillräckligt starka skäl för att införa en anmälningskyldighet vid övervakning av platser dit allmänheten inte har tillträde.

En annan fråga är om en skriftlig överenskommelse med företrädare för arbetstagare motsvarande den som i dag gäller för kameraövervakning av butiker bör införas vid övervakning av t.ex. arbetsplatser. Utskottet konstaterar att Utredningen om integritetsskydd i arbetslivet har lämnat förslag till en särskild lag om skyddet för den personliga integriteten i arbetslivet (SOU 2009:44). Detta arbete bör enligt utskottets mening inte föregripas.

Vad gäller det tidigare nämnda förstärkta sekretessskyddet i syfte att stärka integritetsskyddet föreslås att bestämmelsen i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) som rör kameraövervakning ska ändras så att sekretessen gäller med ett omvänt skaderekvisit (32 kap. 3 §). En presumtion för sekretess bör alltså gälla, men om det står klart att en uppgift kan röjas utan att den enskilde eller någon närstående till denne lider men bör uppgiften kunna lämnas ut. I domstolarnas rättskipande eller rättsvårdande verksamhet bör dock sekretessen även fortsättningsvis gälla med ett rakt skaderekvisit, dvs. en presumtion för offentlighet.

Som skäl för den föreslagna ändringen anförs bl.a. att de uppgifter som samlas in genom kameraövervakning normalt är att betrakta som känsliga från ett integritetsperspektiv. En anledning till detta är att det med hjälp av sådana uppgifter är möjligt att kartlägga enskildas rörelsemönster. Lagen om allmän kameraövervakning bygger på förutsättningen att det ljud- och bildmaterial som inhämtas genom kameraövervakning är känsligt, och merparten av det material som spelas in vid kameraövervakning kommer inte till användning i verksamhet hos den myndighet som bedriver kameraövervakningen. En stor del av det inspelade materialet blir i regel inte föremål för någon annan behandling än själva lagringen innan det raderas. I de fall materialet kommer till användning i en myndighets verksamhet är det ofta fråga om material som har betydelse vid utredning av brott och som därför

överlämnas till polisen eller någon annan behörig myndighet. Det finns normalt enligt regeringen inte något behov av att allmänheten kan få tillgång till materialet för att granska den övervakande myndighetens verksamhet.

Samtidigt införs en möjlighet att i vissa fall lämna ut uppgifter från kameraövervakning till en myndighet eller en kommun. Det ska krävas att materialet från övervakningen kommer till användning vid utredningen av brott och för att förebygga olyckor. En förutsättning för att lämna ut material från kameraövervakning till brottsbekämpande myndigheter är att fängelse finns med i straffskalan för det aktuella brottet. Det ska dessutom finnas ett konkret behov av uppgifterna.

Utskottet delar regeringens bedömning att det bör införas ett starkare sekretesskydd för uppgifter om enskildas personliga förhållanden som har inhämtats genom kameraövervakning. Förslagen och övervägandena i redovisade delar är enligt utskottets mening väl avvägda.

Sammantaget är det utskottets uppfattning att förslaget med en ny kameraövervakningslag skapar en tydligare och mer förutsebar lag. Enligt utskottet står också intresset av att använda kameraövervakning för berättigade ändamål i rimlig proportion till intresset av att skydda enskildas integritet. Också i övrigt anser utskottet – utifrån de utgångspunkter utskottet har att beakta – att förslagen i propositionen får anses väl avvägda.

Stockholm den 2 maj 2013

På konstitutionsutskottets vägnar

Peter Eriksson

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Peter Eriksson (MP), Per Bill (M), Björn von Sydow (S), Andreas Norlén (M), Helene Petersson i Stockaryd (S), Lars Elinderson (M), Billy Gustafsson (S), Karl Sigfrid (M), Phia Andersson (S), Karin Granbom Ellison (FP), Hans Hoff (S), Hans Ekström (S), Kajsa Lunderquist (M), Tuve Skånberg (KD), Jonas Åkerlund (SD), Mia Sydow Mölleby (V) och Göran Lindell (C).

Avvikande mening

Anmälningsskyldighet (S)

Björn von Sydow (S), Helene Petersson i Stockaryd (S), Billy Gustafsson (S), Phia Andersson (S), Hans Hoff (S) och Hans Ekström (S) anför:

En skyldighet att anmäla kameraövervakning av platser dit allmänheten inte har tillträde skulle underlätta Datainspektionens tillsynsarbete. En anmälningsskyldighet skulle också ge en samlad bild av den totala kameraövervakningen av sådana platser. Vi anser att det redan i dag finns tillräckligt starka skäl för att det som huvudregel bör finnas en skyldighet att anmäla kameraövervakning av platser dit allmänheten inte har tillträde.